

20.68x21.81	1	עמוד 19	ישראל היום! - כותרת	02/10/2022	83357178-2
חגי שבתאי - משרד עורכי די - 17050					

גובל בפלילים
אבי כהן

סתלבט בקיבוץ? לא אם אתה עבריין מין מורשע

פדופיל משוחרר רצה להיכנס לקיבוץ שבו פשע: "הוריי גרים שם" • הנפגעים דרשו צו הרחקה, וביהמ"ש קבע: הוא יבקר את הוריו פעם בחודשיים ל-12 שעות - ומייד החוצה

בנימוק לקביעתה, כתבה השופטת: "הוודאות הקרובה שהמשיב ייתקל בעוררים במסגרת ביקורים אצל הוריו, והחשש מפני נזק ממשי שייגרם לעוררים בשל כך, מטים את הכף לעבר הטלת הגבלות נוספות על כניסתו של המשיב לקיבוץ".

לפיכך, פסקה ברוך, יוכל שאולי להיכנס לקיבוץ כדי לבקר אחת לחודשיים בבית הוריו, בין 8:00 ל-20:00, ואז יהיה חייב לצאת מהקיבוץ. באשר לצו עצמו, האריכה שופטת העליון את תוקפו - אך לשנתיים בלבד, ולא לשלוש שנים כפי שביקשו העותרים.

עוה"ד נרב דגן וחגי שבתאי, המלווים אגודות שיתופיות, מסבירים: "להחלטת העליון יש חשיבות בשני מישורים: הגנה כללית על נפגעי עבירות מין, והגנה מיוחדת על נפגעי עבירות מין בקיבוץ צימ, מתוך הכרה במאפיינים המיוחדים של הקיבוץ".

לדבריהם, "ההחלטה לאסור באופן גורף וממושך כל כניסה לשטח הקיבוץ, ולו כניסה ממקודת לביקור בבית הוריו, נסמכה קודם כל על גודלו של היישוב. אך השופטת ברוך לא הסתפקה בגודלו, והזכירה גם את מאפייניו ואת 'אופיו הקהילתי'. בכך יש הכרה עקיפה באופיים הייחודי של קיבוצים, ובציפייה הלגיטימית והמוגנת של נפגעי עבירה - חברי הקיבוץ ובני הקיבוץ - לחיים שלווים ובטוחים בו".

צילום אילוסטריציה: Gettyimages

השופטת ברוך: "הוודאות הקרובה שהמשיב ייתקל בעוררים, והחשש מפני נזק ממשי שייגרם להם בשל כך, מטים את הכף לעבר הטלת הגבלות על כניסתו לקיבוץ"

המבקש (שאולי), ולנוכח אופיו וגודלו של הקיבוץ, אמרה, "אין להסתפק במגבלות שאותן קבע ביהמ"ש המחוזי לעד ניין מגורים, עבודה ולימודים בקיבוץ".

אם הסיפור הזה נשמע לכם מוכר, זה רק משום שקראתם בעיתון לא מזמן על עבריין המין הידוע, אך סופו של מה שתקראו כאן אופטימי יותר, ואפילו ייחודי: פדופיל משוחרר מהכלא רצה לחזור למקום הפשע, כיוון שהוריו גרים שם וביקור הורים הוא הרי מצווה, אבל בית המשפט קבע - רק פעם בחודשיים, ל-12 שעות לכל היותר, ולצאת מייד מהיישוב.

שאולי (שם בדוי), גבר בשנות ה-30 לחייו ובעבר תושב קיבוץ בצפון, הורשע בביצוע מעשים מגונים בעשרה ילדים בני 8 עד 11 בעת שהיה מדרוך לילדים הלומדים בקיבוץ.

בשנת 2016 גזר עליו בית המשפט המחוזי ארבע שנות מאסר בפועל, שקרצו בעליון לשלוש שנים, ובסמוך לשחרורו מהמאסר אישר בית המשפט בקשה של חלק מהנפגעים לאסור על שאולי להיכנס לקיבוץ במשך שלוש שנים.

בתום שלוש השנים, ביקשו הנפגעים להאריך את הצו המגביל בשלוש שנים נוספות, בטענה שעלול להיגרם להם נזק נפשי אם תותר חזרתו של שאולי לקיבוץ, שבו הם ומשפחותיהם עדיין מתגוררים. המדינה הצטרפה לעמדתם, וגם שאולי הסכים לא להתגורר, לעד בוד או ללמוד בקיבוץ - אך הסתייג מהרחקה גורפת.

"כבר שבע שנים לא נכנסתי לקיבוץ", טען, "ומשפחתי, שמתגוררת בו,

נאלצת לצאת ממנו כדי לפגוש אותי. ולכן אבקש להתיר את כניסתי לקיבוץ, ולו כדי לבקר אותה".

בית המשפט נעתר חלקית לנפגעים, וקבע שלא ניתן לתת צו הרחקה גורף כל עוד הביקורים אינם בתרירות גבוהה יחסית, ולפיכך האריך את האיסור על שאולי רק בשנה וחצי נוספות.

הכרה באופיו של הקיבוץ

אלא שהנפגעים לא ויתרו. הם ערערו על החלטת המחוזי לבית המשפט העליון, והשופטת ענת ברוך קיבלה את טענותיהם. "במסגרת האיוון בין הנזק לעוררים לבין הפגיעה בזכויותיו של